

College van Beroep voor de Examens

Maastricht, 6 maart 2026

Zaaknummer 2025.487

UITSPRAAK van het College van Beroep voor de Examens inzake het beroep van student [REDACTED] woonachtig te [REDACTED] ([REDACTED] hierna te noemen appellante, tegen het besluit van 12 december 2025 van de examinerator van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid (hierna: FdR) van de Universiteit Maastricht, hierna te noemen verweerder, inhoudende de oplegging van een sanctie voor fraude gepleegd tijdens het blok Constitutional Law.

TEN AANZIEN VAN DE PROCEDURE EN DE FEITEN

1. Bij e-mailbericht van 14 december 2025, via het Complaints Service Point (hierna: CSP) ingekomen bij het CBE op 15 december 2025, tekent appellante beroep aan tegen het besluit van verweerder, welk besluit betrekking heeft op de oplegging van een sanctie voor fraude. Dit besluit dateert van 12 december 2025.
2. Bij e-mailbericht van 15 december 2025 bevestigt het CBE de ontvangst van het beroep aan appellante.
3. Bij e-mailbericht van 15 december 2025 zendt het CBE het beroep van appellante door naar verweerder voor schikking en verweer. In dit bericht verzoekt het CBE verweerder om het CBE uiterlijk 12 januari 2026 te informeren over de minnelijke schikking. Mocht er niet worden gekomen tot een minnelijke schikking merkt het CBE daarin reeds op dat onderhavig beroep behandeld zal worden in de zitting van het CBE op 9 februari 2026 en dat dientengevolge uiterlijk op 26 januari 2026 het verweerschrift door verweerder moet zijn ingediend bij het CBE.
4. Bij e-mailbericht van 19 januari 2026 informeert verweerder het CBE dat het bestreden besluit naar aanleiding van het schikkingsgesprek d.d. 15 januari 2026 zal komen te vervallen en dat appellante een nieuw besluit zal ontvangen.
5. Bij e-mailbericht van 20 januari 2026 zendt verweerder het nieuwe besluit toe aan appellante en het CBE.
6. Bij e-mailbericht van 21 januari 2026 informeert het CBE appellante dat haar beroep conform artikel 6:19 Awb ook van toepassing is op het nieuwe besluit van verweerder en dat zij dus geen nieuw beroep hoeft in te dienen. Daarnaast geeft het CBE appellante de mogelijkheid de hoorzitting op te schuiven naar 23 februari 2026 ingeval appellante meer voorbereidingstijd zou kunnen gebruiken.
7. Bij e-mailbericht van 25 januari 2026 informeert appellante het CBE dat zij haar beroep wenst door te zetten en dat ze graag gebruik maakt van de mogelijkheid de hoorzitting te verplaatsen naar 23 februari 2026.
8. Bij e-mailbericht van 26 januari 2026 informeert het CBE partijen dat het beroep zal worden behandeld in de hoorzitting van 23 februari 2026.

9. Bij e-mailbericht van 20 februari 2026 wordt door verweerder het verweerschrift verstrekt aan het CBE.
10. Bij e-mailbericht van 20 februari 2026 wordt door het CBE het verweerschrift van verweerder verstrekt aan appellante.
11. Het beroep is behandeld ter zitting van het CBE op 23 februari 2026, waarbij appellante is verschenen. Namens verweerder is verschenen [REDACTED].

STANDPUNTEN PARTIJEN

12. Appellante betwist allereerst dat zij afwezig was bij het fraudegesprek op 26 november 2025. Zij was vijftien minuten vóór aanvang aanwezig bij de vergaderruimte. Toen verweerder vijf minuten na de geplande starttijd nog niet was verschenen, is zij de ruimte binnengegaan en bleek daar niemand aanwezig te zijn. Bij de informatiebalie werd volgens appellante bevestigd dat het gesprek in de betreffende ruimte zou plaatsvinden. Het gesprek heeft vervolgens binnen de ingeplande tijd geen doorgang gevonden. Het is volgens appellante daarom feitelijk onjuist en onevenredig om te stellen dat zij niet aanwezig was dan wel het gesprek bewust zou hebben vermeden.
13. Ten tweede stelt appellante dat zij, voorafgaand aan het fraudegesprek met verweerder, al op 3 november 2025 een gesprek met twee tutoren van de FdR heeft gevoerd om het vermoeden van fraude naar aanleiding van het Turnitin rapport te bespreken. Volgens appellante heeft zij in dit gesprek met de tutoren haar schrijfproces, haar argumentatie en de inhoud extensief uitgelegd, maar is haar toelichting volgens appellante onvoldoende meegenomen in het besluit van verweerder.
14. Ten derde stelt appellante dat het gesprek met de tutoren meer dan een maand na de schrijfopdracht plaatsvond, waardoor zij niet aan het verzoek van verweerder kon voldoen om formuleringen te reproduceren. Volgens appellante kon zij haar werk wel uitleggen nadat verweerder haar het werk liet zien. Appellante stelt dan ook dat het niet exact kunnen reproduceren van formuleringen te wijten valt aan de relatief lange termijn tussen de opdracht en het gesprek, en dat dit niet geïnterpreteerd dient te worden als een bewijs van fraude. Appellante stelt verder dat het bestreden besluit grotendeels leunt op de aanname dat zij bewust kunstmatige intelligentie heeft gebruikt en zo gepoogd heeft de faculteit te misleiden.
15. Gelet op het voorgaande stelt appellante dat onvoldoende kan worden aangetoond dat de fraude buiten redelijke twijfel heeft plaatsgevonden.
16. Appellante stelt ten slotte dat het bestreden besluit een onevenredig zware en negatieve impact heeft op haar studievoortgang. Volgens appellante is zij toegelaten tot het tweede studiejaar middels een BSA-besluit. Appellante stelt dat zij haar academische kwaliteiten inmiddels duidelijk heeft gedemonstreerd en dat zij dit jaar veel tijd en energie heeft gestoken in het verbeteren van haar studiemethode. Volgens appellante raakt het ongeldig verklaren van alle toetsonderdelen niet slechts één opdracht, maar doet dit afbreuk aan een volledig jaar van inzet en ontwikkeling. Zij ontkent uitdrukkelijk het gebruik van AI en benadrukt dat het, gelet op haar kwetsbare positie onder een BSA, onlogisch zou zijn haar academische toekomst bewust in gevaar te brengen. Appellante verzoekt het CBE dan ook het beroep gegrond te verklaren en het besluit van de Examencommissie te vernietigen voor zover daarin wordt geconcludeerd dat zij fraude heeft gepleegd door ongeoorloofd gebruik van AI. Daarnaast verzoekt zij om een herbeoordeling van haar zaak met inachtneming van de feitelijke omstandigheden en haar persoonlijke studiecontext, alsmede om

opheffing van de opgelegde sancties, waaronder de ongeldigverklaring van alle toetsonderdelen en uitsluiting van de herkansing.

17. Verweerder stelt in haar verweerschrift dat het rapport van Turnitin een honderd procent waarschijnlijkheid aantoonde dat er gebruik is gemaakt van kunstmatige intelligentie. Naar aanleiding van dit rapport heeft de betreffende tutor met appellante een gesprek gevoerd. Volgens verweerder is door de tutor vastgesteld dat het niveau van taalbeheersing mondeling en schriftelijk niet overeenkomt, waarbij het schriftelijke stuk volgens verweerder in verhouding extreem veel beter was.
18. Verweerder geeft daarnaast aan de appellante inhoudelijke vragen niet kon beantwoorden en kernconcepten of formuleringen niet kon uitleggen dan wel toelichten. De verklaringen van appellante vindt verweerder, gelet op de voornoemde tekortkomingen en de hoge waarschijnlijkheid van het gebruik van kunstmatige intelligentie, onvoldoende geloofwaardig. De opgelegde sancties zijn volgens verweerder opgelegd in lijn met de rechtspraak van de Raad van State, die AI-fraude als een zware vorm van fraude beschouwt, zodat een strafverzwarende grond in de zin van artikel 15 lid 4 van de Regels en Aanwijzingen voor de bacheloropleidingen (R&A) bestaat.
19. Naar aanleiding van bovenstaande, concludeert verweerder dat het beroep van appellante ongegrond dient te worden verklaard.

VERSLAG TER ZITTING D.D. DATUM HOORZITTING

20. De standpunten van partijen worden herhaald. Appellante voegt toe dat hetgeen verweerder betoogt ten aanzien van de discrepanties tussen haar schriftelijke en mondelinge vaardigheden mede komt door de stress die zij ervaart bij de gesprekken met verweerder en de tutoeren over de vermeende fraude. Verder stelt appellante dat zij bij het schrijven van een Engelstalig stuk, anders dan bij een Engelstalig gesprek, alle tijd heeft om over formuleringen na te denken en deze vervolgens correct op papier te zetten. Appellante is dan ook van mening dat de door verweerder aangevoerde discrepantie tussen haar schriftelijke en mondelinge vaardigheden niet dient te worden meegenomen als bewijs. Het CBE vraagt appellante naar aanleiding van haar toelichting naar de uitkomsten van het rapport van Turnitin, waaruit blijkt dat de waarschijnlijkheid van het gebruik van kunstmatige intelligentie op 100% wordt gesteld. Appellante stelt dat het rapport niet volledig betrouwbaar is en in haar geval mogelijk een verkeerde score heeft weergegeven. Het CBE vraagt vervolgens of appellante een gesprek heeft gehad met de tutor. Appellante bevestigt dat dit heeft plaatsgevonden in november 2025, en stelt in januari 2026 een schikkingsgesprek te hebben gehad met verweerder. Het CBE vraagt appellante of zij bij het gesprek met de tutor vragen heeft gekregen over de inhoud van haar werk. Appellante bevestigt dit, maar stelt dat zij niet de volledige inhoud van haar werk heeft kunnen uitleggen omdat het gesprek een maand na de opdracht plaatsvond. Het CBE vraagt appellante op welke wijze zij de opdracht benaderd heeft, omdat zij de inhoud van het werk niet heeft kunnen toelichten. Appellante stelt dat zij het werk wel inhoudelijk heeft kunnen toelichten maar hierin mogelijk tekort is geschoten. Voor de woorden die appellante niet uit kon leggen, stelt zij dat zij een woordenboek heeft gebruikt.
21. Verweerder benadrukt nogmaals dat er volgens haar buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat appellante heeft gefraudeerd door middel van het gebruik van kunstmatige intelligentie. Zij baseert zich hierbij op de discrepanties tussen de schriftelijke en mondelinge vaardigheden van appellante, het rapport van Turnitin en het niet inhoudelijk kunnen toelichten dan wel uitleggen van kernconcepten of formuleringen van haar paper.

BEOORDELING

22. Ter beoordeling ligt voor of buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat appellante heeft gefraudeerd en of de opgelegde sancties in overeenstemming zijn met de toepasselijke regelgeving en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

23. Alvorens over te gaan tot voornoemde toetsing, stelt het CBE vast dat het bestreden besluit is genomen op 12 december 2025, te weten: de oplegging van een sanctie voor fraude gepleegd tijdens het blok Constitutional Law. Het beroepschrift is derhalve tijdig ingediend.

Voorts constateert het CBE dat voldoende belang aanwezig is voor het behandelen van het voorliggende beroep.

24. Op 20 januari 2026 heeft verweerder naar aanleiding van het schikkingsgesprek een vervangend besluit genomen. Op grond van artikel 6:19 lid 1 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) heeft het beroep van appellante van rechtswege betrekking op het vervangende besluit. Het CBE stelt haar bevoegdheid in de onderhavige zaak daarmee vast.

25. Uit artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW volgt dat de examencommissie – indien een student fraudeert – de betrokkene het recht kan ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste één jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen. Ingevolge het derde lid stelt de examencommissie regels vast over de uitvoering van de taken en bevoegdheden bedoeld in het tweede lid, en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen.

26. In artikel 30, eerste lid, van de Onderwijs- en Examenregeling van de Bachelor European Law School 2025-2026 (hierna: OER) is het fraudebegrip gedefinieerd als een gedraging of nalaten door een student waardoor het onmogelijk is diens kennis, begrip en vaardigheden geheel of gedeeltelijk te beoordelen. Artikel 30, zesde lid, van de OER bepaalt dat in de van toepassing zijnde R&A hierover nadere regels zijn vastgelegd. In artikel 12 juncto artikel 15 van de R&A worden voornoemd WHW-artikel en OER-artikel nader uitgewerkt.

27. In artikel 12, eerste lid, van de R&A is de definitie van fraude uiteengezet: gedrag van de student dat een behoorlijke toetsing van diens kennis en vaardigheden onmogelijk maakt of belemmert. Vervolgens worden in het eerste lid nog een aantal niet limitatieve voorbeelden van fraude gegeven. Volgens sub e is sprake van fraude indien een student teksten, uitwerkingen of werkstukken door derden al dan niet tegen beloning, heeft laten vervaardigen of corrigeren alvorens deze als eigen werk in te dienen; hierbij inbegrepen het niet expliciet toegestane gebruik van kunstmatige intelligentie of toepassingen / tools die hiervan gebruik maken.

28. In artikel 15, derde lid R&A wordt bepaald dat, indien de Examencommissie vaststelt dat ten aanzien van een (deel)toets sprake is van fraude of plagiaat als omschreven in artikel 12 of 13 R&A, als standaard sanctie wordt opgelegd een formele waarschuwing, ongeldigverklaring van het toetsonderdeel waarin de fraude is geconstateerd en een uitsluiting van toetsing c.q. ongeldigverklaring van andere toetsonderdelen uit de betreffende onderwijseenheid voor deze toetskans. Het vierde lid van dit artikel bepaalt dat de Examencommissie kan besluiten een zwaardere of lichtere sanctie op te leggen, indien de feiten en/of omstandigheden hiertoe aanleiding

geven. De lichtste sanctie is het opleggen van een formele waarschuwing. Zwaardere sancties bestaan uit het uitsluiten van deelname aan toekomstige toetsmomenten voor een of meerdere onderwijseenheden tot ten hoogste een kalenderjaar. Redenen voor het opleggen van een zwaardere sanctie zijn recidive, de ernst en/of omvang van de fraude of het opzettelijk handelen van de student. Deze omstandigheden kunnen ook gezamenlijk optreden, hetgeen eveneens reden is voor een zwaardere sanctie.

29. Volgens recente jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft verweerder de taak om op objectieve en deskundige wijze vast te stellen of een student voldoet aan de voorwaarden die in de onderwijs- en examenregeling worden gesteld over kennis, inzicht en vaardigheden die nodig zijn voor het verkrijgen van een graad als bedoeld in artikel 7.10a van de WHW. Het opleggen van sancties bij fraude heeft tot doel te bewerkstelligen dat een student daadwerkelijk die kennis en vaardigheden opdoet, en dat de student voldoet aan de specifieke gedragsnormen die hij of zij geacht wordt als professional te ontwikkelen binnen het curriculum van de opleiding. De gestelde regels hebben naar hun aard een vormend en opvoedend karakter en de sancties op overtredingen van die regels hebben daarmee ook een pedagogisch en disciplinair karakter en zijn zodoende herstellend van aard (ECLI:NL:RVS:2025:1831, r.o. 10).
30. De Afdeling wijst er op dat, gelet op het uniform overtreddersbegrip, ook voor herstelsancties geldt dat buiten redelijke twijfel vast moet komen te staan dat de student heeft gefraudeerd (ECLI:NL:RVS:2023:2067, r.o. 7.3) (ECLI:NL:RVS:2025:1831, r.o. 11.3). De Afdeling benadrukt daarnaast dat het besluit om een student een herstelsanctie op te leggen moet voldoen aan de eisen die de Awb en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur daaraan stellen. In het bijzonder dient getoetst te worden aan het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel (ECLI:NL:RVS:2025:1831, r.o. 11.1).
31. Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de examencommissie om voorafgaand aan de beslissing alle feiten en gegevens over de gedraging die aanleiding geeft tot het opleggen van een sanctie en de betrokken belangen te vergaren. Hierbij is ook van belang dat de student die informatie tijdig ontvangt, zodat hij of zij daarop kan reageren. Het motiveringsbeginsel verplicht de examencommissie om kenbaar te maken welke regel is overtreden en te specificeren en omschrijven hoe de student de overtreding heeft begaan. Het moet voor de student duidelijk zijn waarom de sanctie wordt opgelegd. Het is hierbij aan de examencommissie om te onderbouwen dat een student de regels heeft overtreden (ECLI:NL:RVS:2025:1831, r.o. 11.1). In het kader van het evenredigheidsbeginsel moet de examencommissie meewegen dat een beslissing op grond van artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW, een voor de student belastend besluit is. Naarmate de nadelige gevolgen van de opgelegde sanctie zwaarder zijn voor de student, zal de toetsing aan het evenredigheidsbeginsel intensiever moeten zijn (ECLI:NL:RVS:2022:285, r.o. 7.9-7.10) (ECLI:NL:RVS:2025:1831, r.o. 11.2).
32. Het CBE ziet zich voor de vraag gesteld of de feiten en omstandigheden zoals deze voorliggen de conclusie kunnen dragen dat buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat appellante heeft gefraudeerd. Die vraag beantwoordt het CBE bevestigend.
33. Het CBE overweegt dat enkel een rapport van Turnitin, ook indien daarin een waarschijnlijkheid van 100% wordt vermeld, niet zonder meer doorslaggevend kan zijn voor de conclusie dat daadwerkelijk ongeoorloofd gebruik van kunstmatige intelligentie heeft plaatsgevonden. Het rapport dient steeds te worden gezien in samenhang met overige concrete en verifieerbare omstandigheden. In het onderhavige geval stelt het CBE vast dat verweerder het vermoeden van fraude niet uitsluitend heeft gebaseerd op het Turnitin-rapport maar ook op de door de tutor(en) geconstateerde aanzienlijke

discrepancie tussen de schriftelijke en mondelinge taalvaardigheid van appellante, het niet of onvoldoende kunnen toelichten van kernconcepten en redeneringen uit het ingediende werk, het niet zelfstandig kunnen reproduceren van essentiële onderdelen van de argumentatie, en de door verweerder als mechanisch en generiek aangemerkte structuur van het werkstuk.

34. Het CBE stelt vast dat appellante door verweerder op meerdere momenten in de gelegenheid is gesteld haar werk mondeling toe te lichten. Uit het dossier en het verhandelde ter zitting blijkt dat appellante weliswaar een algemene toelichting heeft gegeven op het onderwerp, maar onvoldoende concreet en consistent inzicht heeft kunnen verschaffen in de totstandkoming van specifieke passages en gekozen formuleringen. Dat het gesprek enige tijd na het inleveren van de opdracht plaatsvond, kan verklaren dat niet iedere formulering woordelijk kan worden gereproduceerd, maar rechtvaardigt niet dat kernbegrippen en centrale redeneringen niet adequaat kunnen worden toegelicht.
35. Het CBE begrijpt dat appellante stress ervaart en dat er een verschil kan zijn tussen haar schriftelijke en mondelinge taalvaardigheid. Toch vindt het CBE dit onvoldoende om de geconstateerde verschillen te verklaren. Volgens verweerder gaat het namelijk niet alleen om kleine stilistische verschillen, maar om verschillen die de basis van de inhoud en opbouw van het werk raken. Onder verwijzing naar overweging 33 is het CBE van oordeel dat buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat appellante gebruik heeft gemaakt van niet expliciet toegestane kunstmatige intelligentie bij het vervaardigen van haar werk. Daarmee is sprake van fraude in de zin van artikel 12, eerste lid, R&A.
36. Ten aanzien van de opgelegde sancties overweegt het CBE dat verweerder hierbij in lijn met artikel 15, derde en vierde lid, R&A heeft gehandeld. Het CBE stelt vast dat verweerder haar beslissing, om op grond van het vierde lid van artikel 15 R&A een aanvullende zwaardere sanctie op te leggen, in het besluit duidelijk en uitgebreid heeft gemotiveerd en uitgelegd. Hoewel het CBE onderkent dat de opgelegde sancties voor appellante belastend zijn en als zwaar kunnen worden ervaren, is het CBE niet gebleken dat sprake is van een disproportionele studievertraging of van uitzonderlijke omstandigheden die de sancties onevenredig maken.
37. Gelet op het voorgaande komt het CBE tot de conclusie dat het bestreden besluit zorgvuldig tot stand is gekomen, deugdelijk is gemotiveerd en niet in strijd is met het evenredigheidsbeginsel. Het beroep dient derhalve ongegrond te worden verklaard.

Ook hetgeen appellante anderszins heeft aangevoerd, brengt het CBE niet tot een ander oordeel.

Nu het CBE niet is gebleken van overige feiten of omstandigheden die kunnen leiden tot gegrondheid van het beroep, oordeelt zij als hieronder aangegeven.

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens beslist op grond van artikel 7.61 WHW als volgt.

Het college:

- I. verklaart het beroep van appellante ongegrond en
- II. zendt afschrift van deze uitspraak aan partijen.

Aldus besloten door het College van Beroep voor de Examens, bestaande uit:

- [redacted], voorzitter
- [redacted] en
- [redacted], leden

In aanwezigheid van [redacted], secretaris, in vergadering bijeen op 23 februari 2026.

Het College van Beroep
voor de Examens,

de secretaris,

[redacted]

de voorzitter,

[redacted]

Voor eensluidend afschrift,

[redacted]

c.c. - partijen

Tegen een beslissing van het College van Beroep voor de Examens kan door een betrokkene binnen 6 weken na verzending van deze beslissing beroep ingesteld worden bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Gelieve daarbij uw naam, adres, telefoonnummer en e-mailadres te vermelden.

Het griffierecht van bedraagt 54 Euro.

Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken